

NÁZEV MATERIÁLU	Stanovisko Svazu průmyslu a dopravy ČR k návrhu poslanců Borise Šťastného, Petra Macinky, Tomia Okamury a Filipa Turka na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů (sněmovní tisk č. 320)
Č. J.	66/2026
DATUM ZPRACOVÁNÍ	6. října 2026
KONTAKTNÍ OSOBA	Milan Klempíř
TELEFON	603 734 307
E-MAIL	mklempir@spcr.cz

OBECNÉ PŘIPOMÍNKY

Svaz průmyslu a dopravy ČR zásadně nesouhlasí s návrhem ústavního zakotvení existence české koruny. Naopak apeluje na přijetí společné evropské měny, neboť se k tomuto kroku ČR zavázala během vstupu do EU. S ohledem na potřebu posílení právní jistoty ekonomických subjektů, zachování vysoké mezinárodní důvěryhodnosti České republiky a posílení její schopnosti plnit přijaté závazky považuje přijetí eura za krok, který by přispěl ke stabilitě a předvídatelnosti ekonomického prostředí.

V neposlední řadě je nutno podotknout, že přijetí společné měny přináší z pohledu Svazu průmyslu a jeho členských firem nemalé výhody. Tuzemská ekonomika je již nyní silně obchodně i vlastnický provázaná s EU (což samo o sobě vytváří předpoklady pro užitek z využívání jednotné měny). Například export z ČR do zemí sedmadvacítky tvoří okolo 80 % celkového exportu a do samotné eurozóny pak 65 %. O vysoké míře sladění ostatně svědčí i dlouhodobý růst objemu eurových úvěrů ze strany českých firem, který se pohybuje okolo 50 % u nefinančních podniků a k 60 % ve zpracovatelském průmyslu.

Používání české koruny totiž představuje pro firmy nemalé překážky. Mezi „náklady“ patří transakční náklady z obchodního styku v odlišné evropské měně (např. platby za obstarávání zahraniční měny, složitější účetnictví apod.), ale také kurzové riziko spojené s transakcemi v eurech. Tato překážka je nepříjemná zejména pro exportéry, kteří se buď vystavují riziku náhlé změny kurzu a případnému snížení tržeb vlivem nevýhodné směny měn, nebo se musí proti tomuto riziku zajišťovat. Z šetření, které provádí ve spolupráci se Svazem průmyslu Česká národní banka, ostatně plyne, že podíl finančního zajištění exportu u nefinančních podniků je dlouhodobě v intervalu 40–50 %. Pro některé firmy může představovat „nečlenství v eurozóně“ zmařené výdaje až ve výši zhruba 3-5 % firemních nákladů.

Přijetí společné měny by výše uvedené problémy odstranilo a pomohlo by českým firmám. Zároveň by euro mohlo nalákat více zahraničních investic do ČR. Mezinárodní investoři totiž preferují prostředí s menším kurzovým rizikem, což se může promítat i do rozhodování o lokalizaci výroby rámci EU. Zachování odlišné měny tedy může znamenat i ztracené příležitosti.

V rámci veřejné diskuse stále přetrvávají obavy z přijetí eura, neměly by však být důvodem k zastavení procesu přistoupení do měnové unie, Naopak by měla vláda aktivně vytvářet podmínky pro to, aby naše ekonomika byla dobré kondici.

Z loňského vyhodnocení vyplývá, že ČR splňuje de facto všechna Maastrichtská kritéria¹ potřebná ke vstupu do eurozóny. Přijetí eura tedy může být výzvou a impulsem, jak nastartovat další růst ekonomiky v době před jeho přijetím, abychom byli skutečně připraveni.

Tato připomínka je zásadní.

¹ kromě požadavku kurzové stability spojeného s dvouletou účastí v mechanismu směnných kurzů (ERM II)